

Nr. 557
van het arrest

Nr. 2007/1240
van het repertorium

Nr. 721 P 2006
van het parket-generaal

URBANISATIE
ADVIES HOGE RAAD
H.D.D. 19.12.2007
OM 14 UUR

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

caféuitbater,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
bij de balie van , loco Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

Op niet nader te bepalen datum, tussen 1 juni 2002 en 1 april 2003,

Als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven of zelf uitgevoerd heeft,

Op het openbaar domein, gelegen in de
te (vóór het perceel kadastraal gekend als
en eigendom van
, ingevolge akte d.d. 12 mei 2000,
verleden door notaris te .)

Zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen, de volgende bouwwerken te hebben uitgevoerd:

Het overwelven (door middel van betonnen buizen) van de ingeschreven onbevaarbare waterloop van derde categorie nr.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het College van Burgemeester en Schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaams Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert:

het terug openmaken van de gracht en het verwijderen van de betonnen buizen.

en over te gaan tot de veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 13.01.2006, nr.

en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 69,18 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 22 mei 2006
door beklaagde tegen al de schikkingen

tegen het **vonnis**, op verzet tegen verstekvonnis
d.d. 7 maart 2006, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 9 mei 2006 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

Verklaart het verzet ontvankelijk.

Stelt vast dat het vonnis van 7 maart 2006, bij
verstek gewezen tegen beklaagde, vervallen is.

En opnieuw rechtdoende:

Verklaart beklaagde schuldig aan het feit zoals
omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat het feit gepleegd werd na
31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van
26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor dit feit tot een
geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40
opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of
een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van
bijdrage tot de financiering van het bijzonder
fonds tot hulp aan de slachtoffers van
opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van
25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo
gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tot de kosten van het
verstekvonniss, betekeningkosten inbegrepen, en de
kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan
het persoonlijk toedoen van beklaagde, in totaal
begroot op de som van 178,11 euro, doch niet
inbegrepen de kosten van overschrijving ter
hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot
betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het terug open maken van de gracht en het verwijderen van de betonnen buizen en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Gelet op het verstekvonnis d.d. 7 maart 2006, gewezen door 1 rechter door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart beklaagde schuldig aan het feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat het feit gepleegd werd na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor dit feit tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 90,93 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening en de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het terug open maken van de gracht en het verwijderen van de betonnen buizen en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van loco Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn,
is ontvankelijk, behoudens in zoverre gericht
tegen het ontvankelijk verklaren van het verzet
van beklaagde, en dit bij gebrek aan belang.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste

gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Beklaagde betwist de feiten niet.

3. Ten onrechte houdt beklaagde nogmaals voor dat hij als niet-eigenaar of niet-houder van een zakelijk recht geen misdrijf van oprichting kan plegen waar deze voorwaarde, zoals terecht door de eerste rechter reeds gezegd, niet ingeschreven staat in de artikelen 99 en 146 DRO.

4. Ten onrechte eveneens omschrijft beklaagde de uitgevoerde werken zelf als onderhoudswerken nu deze gelet op hun aard, omvang en ingrijpende impact dit niet zijn. De hier uitgevoerde werken vallen niet onder wat in artikel 99 § 1 derde lid DRO omschreven en verstaan wordt als instandhoudings- of onderhoudswerken. Verwijzing naar wat een buur zou gedaan hebben is daarbij irrelevant.

5. De kwestieuze constructies liggen in woonuitbreidingsgebied volgens het Gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979. Het misdrijf van oprichting blijft strafbaar.

6. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die zoals de eerste rechter terecht stelde getuigen van lichtzinnig omspringen met wettelijke regels,
- het doelbewust plegen van de inbreuk.

Daarom werd de beklaagde door de eerste rechter oordeelkundig bestraft en neemt het Hof thans deze bestraffing over om beklaagde in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening stipt te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

M.b.t. de herstellvordering

7. Beklaagde werpt op dat de herstellvordering onredelijk zou zijn door kennelijk onevenredigheid tussen de gevorderde herstelmaatregel en het belang van de goede ruimtelijke ordening en het mogelijk nadeel hieruit voor beklagde voortvloeiend.

Mede gelet op deze elementen voert beklagde aan dat een meerwaarde een meer aangepaste herstelmaatregel zou zijn.

8. Het Hof acht het wenselijk, gezien deze elementen en o.m. gelet op de recente evolutie in de rechtspraak, om vooraleer verder recht te doen betreffende de herstellvordering deze voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198, 198bis en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000

- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950

Verklaart het hoger beroep niet ontvankelijk in zoverre gericht tegen het ontvankelijk verklaren van het verzet van beklaagde, en dit bij gebrek aan belang;

Verklaart het hoger beroep voor het overige ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis;

Zegt dat met betrekking tot de bijdrage de benaming van het fonds thans dient gelezen te worden als "het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders";

M.b.t. de herstellvordering

Legt vooraleer verder recht te doen de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 19 december 2007 om 14 uur;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, hierin begrepen de kosten van het verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan beklaagde te wijten zijnde, de kosten voorgeschieden door de openbare partij in totaal begroot op 252,64 euro;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
 terechtzitting van de
 TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
 op
 EENENTWINTIG MAART TWEEDUIZEND EN ZEVEN

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
 arrest, waarover Raadsheer, en
 Raadsheer, mede beraadslaagd hebben
 overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk
 Wetboek, worden deze magistraten wettig verhinderd
 zijnde vervangen door en
 Raadsheren, daartoe aangewezen overeenkomstig
 artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, bij
 bevelschrift van de Eerste Voorzitter van het Hof
 van beroep alhier, in datum van heden;